

Kúria
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 546/2014/5. szám

A Kúria a dr.Némethné dr.Demeter Ágnes ügyvéd által képviselt felperesa jogtanácsos által képviselt alperes elleni támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. február 10. napján kelt 2.K.26.375/2013/16. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 17. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon és helyen megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.26.375/2013/16. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, az alperesi jogelőd 14889-5/2009. számú határozatát hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárásra kötelezi.

A felek viselik felmerült költségeiket.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú hatóság a közoktatási intézményeket fenntartó felperesnél 2002. évre ellenőrzést végzett, melynek eredményeként hozott határozatában 78.531.266 Ft normatív állami hozzájárulás visszafizetési kötelezettséget, továbbá 14.247.142 Ft kamatfizetési kötelezettséget írt elő a terhére. A felperes fellebbezése folytán másodfokú hatóságként eljáró Oktatás Miniszter a 2004. szeptember 20-án kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresettel támadta a másodfokú határozatot, a Bíróság az 1.K.26.951/2014/19. számú ítéletével a támadott határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Indokolásban kiemelte, hogy az elsőfokú határozat tényállást nem rögzít, mögöttesen hivatkozik az ellenőrzési jegyzőkönyv megállapításaira, azt azonban dokumentáció nem támasztja alá. Az új eljárásban az alperesnek biztosítania kell a felperes részére az iratbetekintési jogot, a hozandó határozat ténymegállapításait az írásbeli dokumentációval,

a konkrét oktatási intézményekben végzett vizsgálati adatokkal kell alátámasztania.

A Legfelsőbb Bíróság a 2006. január 17-én kelt Kfv.IV.37.274/2006/7. számú ítéletében az elsőfokú bíróság fenti ítéletét hatályában fenntartotta.

A megismételt eljárás eredményeként az elsőfokú hatóság a 2009. április 17-én kelt 23580/3/2009. számú határozatában a felperes terhére a 2002. január 1. - 2002. december 31. közötti időszakra a Gimnázium, a Gimnázium, a Gimnázium, a Középiskola és Szakiskola és a Szakközépiskola közoktatási intézményekben és ezek tagintézményeiben ellátott feladatok alapján 148.132.053 Ft normatív állami hozzájárulás visszafizetési kötelezettséget, valamint 26.874.117 Ft igénybevételi kamatfizetési kötelezettséget állapított meg. Kötelezte a felperest a meg nem fizetett 82.227.762 Ft, továbbá 806.218 Ft egyéb eljárási költség megfizetésére. A közigazgatási szerv rögzítette, hogy döntését a helyszíni ellenőrzésről készített jegyzőkönyv, az arra tett felperesi észrevételek, továbbá a kirendelt közoktatási szakértő szakértői jelentése alapulvételével hozta meg. Az indokolásban hivatkozott a Magyar Köztársaság 2001. és 2002. évi költségvetéséről szóló 2000. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Költségvetési.tv.) 3. számú mellékletének 2.f.), 20.ca.) pontjaira, a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 6.§ (1), (3) bekezdésére, 7.§ (2), (3) bekezdésére, 12.§ a) pontjára, 48.§ (1) bekezdés b) - c) pontjaira, 66.§ (1), (3) bekezdésére, 75.§ (3) bekezdésére, 78.§ (1), (6) bekezdésére, 79.§ (1), (3), (7) bekezdésére, 80.§ (7) bekezdésére, 121.§ (1) bekezdésének 26.), 32.), 33.), 41.) pontjára, az 1. számú mellékletének második részére, a nevelési - oktatási intézmények működéséről szóló 11/1994. (VI.8.) MKM rendelet (a továbbiakban: MKM rendelet) 7.§ (3) bekezdésére, 28.§ (2) bekezdésére, 34.§ (1), (2) bekezdésére, 37.§ (4) bekezdésére, 4. számú melléklet 4.b.), 4.c.), 5.) és 6.a.) pontjára, valamint a 2001/2002. tanév rendjéről szóló 15/2001. (V.25.) OM rendelet 2.§ (3) bekezdésére.

Az indokolásban kiemelte, hogy a vizsgált intézményeknél esti oktatás munkarendje szerint oktatott tanulók után a felperes által igénybe vett normatív állami hozzájárulás alapjául szolgáló 2002. január 1-jei 12.322 fő tanulólétszámmal szemben 10.431 fő után, 2002. szeptember 2-ai 13.448 fő tanulólétszámmal szemben 12.335 fő után jogosult hozzájárulást igénybe venni. Ezt meghaladóan a levelező oktatás munkarendje szerint oktatott tanulók után a felperes által igénybe vett normatív állami hozzájárulás alapjául szolgáló 2002. január 1-jei 0 fő tanulólétszámmal szemben 385 fő után jogosult hozzájárulást igénybe venni.

A közigazgatási szerv az intézmények és tagintézmények tekintetében tételesen rögzítette a fenti két időállapot szerinti tanulókat és indokolta a hozzájuk kapcsolódó megállapításait, valamint

döntéseit. A hozzájárulás körében a beírási napló adatainak felhasználásával csak azokat a tanulókat vette figyelembe, akik a tanévek kezdetéig betöltötték 16. évüket. Kiemelte, hogy a tanulóknak a kötelezően vezetendő tanügyi nyilvántartások mindegyikében szerepelnie kell, így csak azokat a tanulókat lehet számba venni, akik mindhárom kötelezően vezetendő tanügyi nyilvántartásban - törzslap, beírási napló, osztálynapló - szerepelnek.

A tanév alatt érdemjeggyel nem bíró tanulók tekintetében a hatóság nem találta bizonyítottnak, hogy esti vagy levelező munkarend szerinti oktatásban részesültek volna. Három tagintézmény vonatkozásában a hatóság megállapította, hogy azok kizárólag a telephely szerint illetékes főjegyző által kiadott működési engedélyben meghatározott levelező munkarend szerinti oktatásra voltak jogosultak, ezért az ott tanuló diákokat ezen munkarend szerinti oktatásban részesülőként vette figyelembe.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Oktatási és Kulturális Minisztérium Minisztere alperesi jogelőd - a továbbiakban alperes - a 2009. augusztus 27. napján hozott 14889-5/2009. számú határozatában az elsőfokú határozatot megváltoztatta oly módon, hogy a felperes terhére 147.433.519 Ft visszafizetési kötelezettséget, továbbá 26.747.389 Ft igénybevételi kamatfizetési kötelezettséget állapított meg. A beszedett összeg figyelembevételével kötelezte a felperest 81.402.500 Ft, valamint 806.218 Ft egyéb eljárási költség megfizetésére. Érvelése szerint az elsőfokú hatóság megismételt eljárását az ítéletben foglaltaknak megfelelően folytatta le és hozta meg új döntését, melyet részletesen indokolt. Az érdemi döntés helytálló, nem sért anyagi jogszabályt, a határozat 13 tanuló tekintetében azonban nem megalapozott, ezértösszezszerűségében módosításra került.

Az eljárási határidők túllépése megállapítható, ezt az eljárás kiterjedt volta, az ahhoz szükséges dokumentumok összegyűjtése indokolta. A tárgybeli követelés a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 327.§ (2) bekezdése alapulvételével nem évült el. Az elsőfokú hatóság megalapozottan hagyta figyelmen kívül a tanulólétszám meghatározásakor a tanköteleskorú, azaz 16. életévüket be nem töltött tanulókat, figyelemmel a Ktv.7.§ (2), (3) bekezdésére és 78.§ (1) bekezdésére. Helyes az elsőfokú hatóság azon álláspontja is, hogy a létszámadatok meghatározásakor csak azokat a tanulókat vette figyelembe, akik mindhárom tanügyi dokumentumban, nyilvántartásban tintával bejegyezve szerepeltek és a tanév közben érdemjeggyel rendelkeztek.

Az alperes okfejtése szerint az elsőfokú hatóság a Ktv.79.§ (1), (3), (5) bekezdése, 80.§ (5) bekezdése és az MKM rendelet 35.§ (4) bekezdése alapulvételével helyesen járt el, amikor a székhely

szerint illetékes megyei főjegyző közlése szerint hozta meg döntését. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 156.§ (2) bekezdésére figyelemmel az elsőfokú hatóságnak a hatósági ellenőrzéssel kapcsolatban felmerült, a hatóság által előlegezett egyéb eljárási költségek viselésére a felperes köteles.

ABíróság a felperes keresetét elbíráló 1.K.27.594/2009/20. számú ítéletében az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte.

Érvelése szerint a hatóság nem találta meg az ellenőrzéshez szükséges módszert, a normatív támogatás visszafizetésére irányuló követelésre jogi lehetőség elévülés okából nincs, az új eljárásban a felperes részére a tőle elvont összeget vissza kell fizetni.

A Kúria a 2012. május 24-én kelt Kfv.V.35.422/2011/10. számú végzésével a Bíróság fenti ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasította. Az indokolásban kiemelte, hogy az elsőfokú hatóság a jogerős ítélet iránymutatásának megfelelően járt el, döntése megfelel a Ket.72.§ (1) bekezdés e) pontjában, 104 - 105.§-aiban foglaltaknak. Nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság mire alapította a felperes jogorvoslati jogának korlátozott voltát és a határozat érdemi felülbírálnakhatatlanságát. Az a tény, hogy a hatóság az ügyintézési határidőt túllépte, és a bíróság megítélése szerint tévesen rendelt ki szakértőt, továbbá csak felhívásra csatolta be a hatósági eljárás iratait, nem adhat alapot a támadott határozatok hatályon kívül helyezésére, ha azok az ügy érdemi eldöntésére nem hatottak ki. A hatóságnak nem kellett a jegyzővel közös vizsgálatot lefolytatnia és jogosult volt a főjegyző megkeresésére, aki az ügy eldöntése szempontjából releváns tényeket közölt. A közigazgatási eljárásban beszerzett szakvélemény a bírósági eljárásban az alperes jogi álláspontjának tekintendő, annak helytállóságáról a bíróságnak kell döntenie, erre azonban nem került sor. A támogatás visszafizetésére vonatkozó határozat közjogi jogszabályokon alapul, erre a Ptk. nem irányadó. Az elsőfokú bíróság nem jelölt meg a perben vitatott támogatás visszakövetelhetőségét kizáró, elévülést szabályozó közjogi anyagi jogi szabályt. A megyei bíróság nem bírálta el az eljárási költség megfizetését vitató keresetet és eltérő jogi álláspontjára figyelemmel az ügy érdemében sem döntött.

Az új eljárást az elsőfokú bíróságnak a Kúria jogi álláspontja figyelembevételével kell lefolytatnia, és az ügy érdemében kell döntést hoznia a keresettel támadott határozatok jogszerűsége vagy jogszerűtlensége tárgyában, mivel a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg olyan, az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges eljárási jogszabálysértés, amely alapot adna a

határozatok hatályon kívül helyezésére, új eljárás elrendelésére.

A közigazgatási és munkaügyi bíróság az új eljárás eredményeként hozott ítéletében a keresetet elutasította. Felhívta a Ket.33.§-át, 50.§ (1) bekezdését, 58.§ (1) bekezdés a) pontját, 72.§ (1) bekezdés e) pontja, a Ktv.75.§ (3) bekezdését, 79.§ (1) bekezdését, 80.§ (5) bekezdését, 94.§ (1) bekezdését, az MKM rendelet 28.§ (2) bekezdését, 34.§ (2) bekezdését, 4. számú melléklet 4.b.), 5.), 6.a.), d.), 10.b.), c.) és 11.a.) pontjait. Az elsőfokú bíróság a Kúriával azonos álláspontot foglalt el a felperes által megjelölt eljárási jogszabálysértések körében. Kiemelte, hogy az alperes iratpótlási kötelezettségének az új bírósági eljárás során - többszöri felhívásra - eleget tett.

Osztotta azt a szakértői véleménnyel alátámasztott alperesi álláspontot, hogy csak azok a tanulók vehetők a normatív hozzájárulás körében figyelembe, akik a tanév közben érdemjeggyel rendelkeztek és a törzslapon, beírási naplóban, valamint osztálynaplóban egyezően, tintával beírva szerepeltek. A hiányzást a felnőtt oktatásban, esti tagozatosoknál is vezetni kell, tíz tanítási óránál több igazolatlan mulasztás esetén a hiányzónak megszűnik a tanulói jogviszonya. A felperes ezen dokumentálási kötelezettségének nem tett eleget. Önmagában az a körülmény, hogy a szakértő személyi adatait a felperes nem ismerhette meg, a döntés érdemére nem hatott ki, eljárási jogsértést nem eredményezett.

Főjegyzője a felperes működési engedélyét kiadó határozatában valóban esti és levelező munkarendet is engedélyezett, azonban a Megyei Közgyűlés Főjegyzője a vitatott három tagiskola vonatkozásában határozata szerint csak levelező tagozatú oktatás végzését engedélyezte. Figyelemmel a Ktv.80.§ (5) bekezdésére ebben a körben a telephely szerint illetékes jegyző döntése az irányadó, tehát az alperesi határozat e körben sem jogsértő. A felperes a bíróságra 2014. január 22-én érkezett iratában megyékre lebontottan állította, hogy a normatíva nagyobb összegben illetve volna meg. Ezt a hivatkozást a bíróság nem fogadta el, mivel az a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 335/A.§-a szerint tiltott keresetmódosításnak minősül. A felperes által perdöntőnek ítélt hiányzó iratok körében nem állapítható meg, hogy ezek az ügyben hozott döntésre kihatással lehetnének, mivel a hatósági határozatok a működési engedélyen, analitikai iratokon, jegyzőkönyveken és megyei igazgatóságok megállapításain, továbbá a tanulók iratainak, érdemjegyeinek, hiányzásainak dokumentációján alapulnak.

A bíróság nem tudta elfogadni az iratok kitakarására, mint jogsértésre vonatkozó felperesi hivatkozásokat sem, mert ez a tény az érdemi döntésre kihatással nem volt. A hatóságok a tényállást a szükséges mértékben tisztázták, további iratok beszerzése nem indokolt.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezése és a keresetnek való helytadás iránt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az általa hivatkozott eljárásjogi és anyagi jogsértések közül egyeseket kiemelt, azokat vizsgálta, másokat nem. Érvelése szerint az ítélet sérti a Ket.33.§-át, 50.§-át, 58.§-át, 109.§ (2) bekezdését, a Pp. 213.§ (1) bekezdését, 215.§ (1) bekezdését, 221.§ (1) bekezdését, 330.§ (2) bekezdését, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 164.§-át és az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 73.§ (3) bekezdését.

Az első- és másodfokú hatóság iratbeterjesztési kötelezettségének nem tett eleget, kilenc ügyirat tekintetében ezt a jogerős ítélet is elismeri, azonban ennek következményeit jogszerűtlen módon nem megfelelően vonja le.

Az irathiany körében az elsőfokú bíróság több vonatkozásban indokolási kötelezettségének nem tett eleget. A hatósági eljárás során beszerzett szakvélemény bizonyos kérdésekben a határozatokkal ellentétes megállapításokat tartalmaz, az ellentmondások feloldása az ítéletben nem történt meg. Az OH OKÉV vezetője a 2007. május 14-én kelt tájékoztatásában leírja, önmagában az a tény, hogy csak a beírási naplóban szerepel egy tanuló, nem alapozhatja meg a normatíva megvonását, csakúgy, mint az, hogy egy dokumentumot nem tintával töltenek ki. Az irat az osztályzatok hiányát is az alperestől eltérő más megvilágításba helyezi. Az elsőfokú hatóság ellenőrzésének időpontjában, 2003. decemberében nem volt jogosult oktatásszakmai kérdéseket vizsgálni. A szakértő kirendelésének az ügyben nem volt helye, ezt meghaladóan jogsértő a szakértő személyi adatainak eltitkolásával kapcsolatos bírósági álláspont. Elfogadhatatlan a három tagintézmény működési engedélyével kapcsolatos hatósági és bírósági érvelés. A tagiskolák összevont működési engedély szerint mind esti, mind levelező munkarendben is folytathattak oktatást, ennek megfelelően a pedagógiai program alapján végzett esti tagozatos oktatás nem kifogásolható. A hatóságok 2003. évre is folytattak vizsgálatot, ennek eredményeként hozott másodfokú határozatot a Bíróság az 1.K.26.574/2004. számú ügyben hozott ítéletével az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. A bíróság a három tagiskola tekintetében elfogadta a felperesi álláspontot. A jogellenesen elhúzódozó, eljárásjogilag is többszörösen törvénysértő vizsgálat megállapításai anyagi visszafizetési kötelezettséget a felperesre elévülés okán nem eredményezhetnek.

Az ügyintézési határidő jogellenes túllépése és az elévülés összefüggnek, az elsőfokú bíróságnak az elévülés kérdésében állást kellett volna foglalnia ítéletében, ez azonban nem történt meg. A

megismételt eljárást az elsőfokú hatóság egy hónapot meghaladó késedelemmel indította meg, ennek során olyan kimutatás készítésére adott ki felhívást a felperes felé, melynek jogszabályi alapja nem áll fenn. Az ezzel kapcsolatos érvrendszerük elutasítása az elsőfokú ítéletben nem jelenik meg. A megyei iratok csatolását követően megállapíthatóvá vált, hogy ezek nem támasztják alá a hatósági határozatokat, az iratok azt is bizonyítják, hogy sürgősen volt új nyilvántartás felállítása. Az elsőfokú hatóság eljárása során nem, illetve csak részlegesen biztosította a felperes számára az iratbetekintés jogát. A felperes a szakértő kirendeléséről, szakvéleményéről tájékoztatást nem kapott, szakértőhöz kérdést nem tehetett fel, ez önmagában is megalapozza a határozat hatályon kívül helyezését. Ha a tanügyi nyilvántartás dokumentumai a tanuló adatait hiányosan vagy pontatlanul tartalmazzák, az még nem teszi lehetővé a normatíva folyósításának megtagadását. 2002-ben a normatíva igénylését az alapozta meg, hogy egy tanuló a tanév első napján tanulói jogviszonyban állt-e, az oktatási szolgáltatás biztosítása ebben a körben nem releváns. A hatóságok olyan oktatás-szakmai kérdéseket vizsgáltak - mulasztások, érdemjegyek kérdése, stb. -, melyekre nem volt hatáskörük.

A mulasztásokra vonatkozó fellebbezésben leírt felperesi álláspontot az alperes határozatában nem bírálta el.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint túlnyomórészt alaptalan.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp.275.§ (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló iratok ismeretében dönt, a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.

A Pp.275.§ (5) bekezdése szerint, ha a Kúria az első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, a hatályon kívül helyező végzésében az új eljárás lefolytatására vonatkozóan kötelező utasításokat ad.

Az egységes bírói gyakorlat szerint az elsőfokú bíróságot köti a felettes bíróság végzésében írt útmutatás, az abban foglaltakat a peres felek az új eljárásban már nem vitathatják (Kúria Kfv.I.35.475/2011/6. számú ítélete).

A Kúria az elsőfokú bíróság korábbi ítéletét hatályon kívül helyező és a bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasító Kfv.V.35.422/2011/10. számú végzésében rögzítette, hogy a

rendelkezésre álló iratok alapján nem állapítható meg olyan, az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges eljárási jogszabálysértés, amely alapot adhatna a határozatok hatályon kívül helyezésére, új eljárás elrendelésére. Ezért az elsőfokú bíróságnak az új eljárás során az ügyben érdemben kell döntést hoznia a keresettel támadott határozatok jogszerűsége avagy jogszerűtlensége tárgyában. Ebből fakadóan a felperes az új bírósági eljárásban már nem vitathatta az alperesi határozat jogszerűtlenségét azon az alapon, hogy annak meghozatalára az ügy érdemét befolyásoló lényeges eljárási jogszabálysértések mellett került sor. A Kúria jelen felülvizsgálati eljárása során ismételten nem foglalhat állást a felperes által megjelölt, a hatósági eljárást érintő eljárási jogszabálysértésekben, mivel azokat a Kúria másik tanácsa a fent írtak szerint már elbírálta. A felülvizsgálati bíróság hatásköre arra terjed ki, hogy a felülvizsgálati kérelem korlátai között vizsgálja a közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletével szemben a felperes által megjelölt eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértéseket.

A Pp. 213.§ (1) bekezdése értelmében az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. A 221.§ (1) bekezdése szerint az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítélete az elévülésre hivatkozó kereseti kérelem tekintetében indokolást nem tartalmaz, azonban ismerteti a Kúria hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító végzésének már hivatkozott indokolását. Erre tekintettel a Kúria végzésének kötőerejét alapul véve az elévülésre vonatkozó kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság elbírálta, indokolási kötelezettségét a felsőbírósági döntésre hivatkozással teljesítette.

A 16 éven aluli tanulókhöz kapcsolódó alperesi álláspontot támadó kereseti kérelem körében a jogerős ítélet nem tartalmaz indoklást, ezt azonban a felperes felülvizsgálati kérelmében konkrétan nem vitatta. Önmagában az, hogy a felperes általánosságban hivatkozott egyes kereseti kérelmek elbírálatlanságára pontos megjelölés nélkül nem adhat alapot a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezésére. A közigazgatási és munkaügyi bíróság nem terjeszkedett túl a kereseti kérelmen. A fentiekre figyelemmel nem sérült a Pp.213.§ (1) bekezdése, 215.§-a és 221.§ (1) bekezdése.

Az ügy érdemében a Kúria az alábbiakat emeli ki:

A Ktv.118.§ (3) bekezdése szerint a központi költségvetés az állami szervek és a helyi önkormányzatok, valamint a nem állami, nem helyi önkormányzati intézményfenntartók részére az általuk fenntartott nevelési - oktatási intézmények működéséhez - a gyermek-, tanulói létszámot, valamint az ellátott feladatokat figyelembe véve - normatív állami hozzájárulást biztosít. A Költségvetési tv. első rész negyedik fejezete rendelkezik az egyházak és társadalmi önszerveződések támogatásáról. A 33.§ (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés a közoktatási feladatokat ellátó nem állami intézmények fenntartói részére normatív és egyéb állami hozzájárulást állapít meg. A 3. számú melléklet „Kiegészítő szabályok” 2.) pont f) pontja értelmében a közoktatási célú normatív hozzájárulások igénybevétele és az elszámolás a nevelési - oktatási feladatoknak megfelelő közoktatási statisztikai adatokra, és az azt megalapozó előírt tanügyi okmányokra, vagy a hozzájárulást megalapozó okmányokra épül. A fentiekre figyelemmel a normatív állami hozzájárulás körében a Költségvetési tv. 33.§ (2) bekezdése alapján eljáró elsőfokú hatóság jogosult és egyben köteles oktatás-szakmai kérdéseket vizsgálni és figyelembe venni az MKM rendelet 4. számú mellékletében rögzített vonatkozó tanügyi nyilvántartásokat, így a beírási naplókat, foglalkozási naplókat és törzslapokat. A Kúria nem ért egyet az ezzel ellentétes felperesi állásponttal.

A korábban hivatkozott Ktv.118.§ (3) bekezdése a normatív állami (költségvetési) hozzájárulás biztosítását a tanulólétszám mellett az ellátott oktatási feladatokhoz is köti. Erre figyelemmel a Kúria nem osztja azt a felperesi előadást, hogy a normatív állami hozzájáruláshoz való jogosultság vizsgálata során az oktatási szolgáltatás teljesítésének nincs jelentősége. Amennyiben az adott félévben a tanuló érdemjeggyel nem rendelkezik, úgy nyilvánvaló, hogy oktatási szolgáltatásban nem részesült, ezért utána a felperes normatív állami hozzájárulásra nem jogosult.

A Kúria a jelen ügyben eljáró tanácsa mindenben osztja a Kúria Kfv.V.35.356/2011/8. számú és Kfv.II.37.321/2012/13. számú ítéletében foglaltakat. Ezek szerint egyrészt a normatív hozzájárulás igénybevétele csak akkor jogszerű, ha az igénylő valamennyi jogszabályi feltételnek megfelel. Másrészt a közoktatási normatív költségvetési hozzájárulás igénybevétele akkor jogszerű, ha a tanulói jogviszony keletkezése, folyamatos fennállása, illetőleg az előírt szolgáltatások nyújtása a tanügyi dokumentumokból nyomon követhető és igazolt.

Ebből következik, hogy nem jár normatív állami hozzájárulás azon tanuló után, akire vonatkozóan a tanügyi nyilvántartások hiányosak, ellentmondóak, nem tintával kitöltöttek és érdemjeggyel a tanuló nem rendelkezik.

Az OH OKÉV vezetőjének tájékoztatásában írtak a perbeli jogviszony érdemi megítélését nem befolyásolják, a hatóságoknak és a bíróságoknak a vonatkozó felhívott jogszabályok és azok értelmezése

alapján kellett döntenük.

Az elsőfokú hatóság külön eljárásban a felperes 2003. évre benyújtott normatív állami hozzájárulás folyósítására vonatkozó kérelmét határozatával elutasította, mely döntést a felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd helybenhagyott. Álláspontja szerint a felperes az általa fenntartottGimnáziumtagiskolájára vonatkozóan hozzájárulásra nem jogosult, esti oktatást figyelemmel a működési engedélyre nem végezhetett. A Bíróság az 1.K.26.574/2004/6. számú ítéletében megállapította, hogy az intézmény székhelye szerint illetékes elsőfokú Megye Főjegyzője által kiadott határozatban egységes szerkezetbe foglalt működési engedély tekinthető olyan engedélynek, amely alapján el kell bírálni a normatív hozzájárulás iránti igényt. E határozat szerint a három tagiskola esti gimnáziumi oktatásra jogosult. A bíróság az alperesi jogelőd határozatát ítéletével az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte, melyben figyelembe kell venni az ítélet rendelkezéseit. Az alperesi jogelőd felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság a Kfv.III.37.155/2005/6. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet hatályában fenntartotta helyes indokainál fogva. Az alperesi jogelőd a 2005. június 8-án kelt 14634-1/2005. számú határozatával megállapította, hogy a felperes a három tagiskola vonatkozásában az esti oktatás munkarendje szerinti oktatás jogcímén jogosult normatív állami támogatásra 2003. szeptember 1-től 2004. augusztus 31-ig.

A Kúria nem kíván eltérni a Legfelsőbb Bíróság hivatkozott ítéletében foglaltaktól, az abban írtakkal mindenben egyetért. A Főjegyzője által kiadott működési engedély a felperest a három tagintézményben is feljogosítja esti és levelező tagozatú oktatás végzésére. A Közgyűlés Főjegyzője a tagiskolákra levelező tagozatú oktatás végzését engedélyezte, ez azonban nem rontja le Főjegyzőjének működési engedélyét. A két közigazgatási szerv részben ellentétes tartalmú határozata a felperes terhére nem szolgálhat. A Kúria a fentiekkel ellentétes alperesi és elsőfokú bírósági állásponttal nem ért egyet.

A Kúria a fentiekre tekintettel a Pp.275.§ (4) bekezdésének alapulvételével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az alperesi jogelőd határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte.

Az új eljárás során az alperesnek a jelen ítéletben foglaltaknak megfelelően kell döntenie, vagyis a Gimnázium tagiskolája tekintetében az esti oktatásra jogosultságot el kell fogadnia és ennek következményeit szükséges levonnia. Ezt meghaladóan a hatályon kívül helyezéssel nem érintett elsőfokú határozat rendelkezései jogszerűek és megalapozottak.

A Pp.270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp.81.§ (1) bekezdése alapulvételével a felek viselik felmerült költségeiket.

Mindkét peres fél teljes személyes illetékmentes, ezért az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése szerinti összegű feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2014. szeptember 24.

*Dr. Kárpáti Zoltán s.k. tanácselnök, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó
bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró*

*A kiadmány hitelével:
tisztviselő*